

Publicerad 2008-11-21 19:30 av Amanda R.C

om tankens bravader

Så satans jävla...

att man gör så satans splittrad och helt enkelt meningslös.

hela tiden

jag vill bara vara mening och intet annat. Får jag det

nej för livet springer iväg med små lätta steg som ens femtonåriga kropp över andra lik för att samvetet helt enkelt inte funnit hamn

det

var enkelt

då

jag vill bara vara mening

istället går jag milen på stenplattorna
nednötta till småstenar

kallar det för strand

vill kalla det för slutet

men

det är bara början

jag och J sätter oss och kastar små maneter

vi är dystra tillsammans, han för missförstånd , jag för meningslösheten

"är det inte lite samma sak" undrar J

"Nej" säger jag bestämt, du är redan död och vill leva igen

jag är bara levande och vill bara dö

han nickar

jag suckar

tar av mig kläderna och tittar på håren som reser sig i kylan, det bränns.

och vadar ut bland vågornas benrens

han som hade förlorat allt och inte ville finnas mer när hans hjärna var på väg att implodera gav sig också ut där och sjönk sakta till botten.

hans benrens

runt mina fötter

J försöker inte stoppa mig, han tycker ändå att jag är en mes, meningslös, bara kött och en substansblandning intryckta i behållare

hur kan man missförstås så.

vadar ut till kanten av kanten och fiskynglena simmar över varandra och viskar

vad fan viskar fiskyngel om liksom

det är långt till botten därnere och man kan flyga, längre än någonsin gjort förut.

fotspår i nysnön under vattnet

dränker jag mig nu

simmar med armarna, klipper med fötterna

J med händerna i sidorna tittar uppåt och knäcker med nacken.

simmar till början, slafsar upp på stranden vid J s fötter.

"Det var för kallt"

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Amanda R.C med Poeter.se id #25946 innehar upphovsrätten